

Zprávy z farnosti

01/2002

Hlubokou temnotu prozářilo jasné SVĚTLO. Tak bychom mohli vyjádřit to, co jsme prožili v uplynulých dnech a co vlastně ještě stále prožíváme. Radujme se z příchodu Vykupitele. Je to důvod k velké radosti, k velkému optimismu. A že takový optimistický pohled potřebujeme, o tom jistě nikdo nepochybuje. Dnešní situace ve světě nás ale k optimismu příliš nepovzbuzuje. A tak si znovu uvědomme, kde je základ ke kladnému pohledu do budoucnosti. Je to ON - Ježíš Kristus. Věřit Mu, důvěřovat Mu. Začínáme nový rok, vyplouváme do neznámých vod. Jestliže ale poplujeme s Ním, nemusíme se ničeho obávat. Znamená to ale, skutečně každý den se k Němu přimknout v modlitbě, rozvažovat s Ním o krocích, které chceme podniknout, svěřovat Mu své obavy, starosti. Nebojme se tedy, radujme se s Ním.

*Do Nového roku 2002,
Vám a Vaším drahým,
ze srdce vyprošuje Boží požehnání*

P. František

Kam se nám schovali katolíci?

V katalogu litoměřické diecéze je možné nalézt i zajímavé informace o farnostech. Dnes jsem vybral farnost, která má oficiální název:

Římskokatolická farnost Jiříkov

Do farnosti patří Jiříkov, Filipov, Loučná, Nový Jiříkov.

V následující tabulce je opět uveden počet obyvatel jednotlivých částí farnosti a počet občanů, kteří se při sčítání lidí v roce 1991 zapsali jako katolíci.

Část farnosti	Počet obyvatel v roce 1991	Počet katolíků v roce 1991
Jiříkov	2 869	737
Filipov	459	131
Loučná	248	71
Nový Jiříkov	62	24
součet	3 638	963

Dostali jsme se ke konci našeho seriálu. Měli jste možnost se za tu dobu seznámit se všemi farnostmi našeho vikariátu (přehled uvedu v příštím čísle). Dnešní farnost je stará (nejstarší památka z roku 1408), znovu obnovená roku 1664. Jen o rok mladší jsou matriky. Farní kostel je zasvěcen sv. Jiří. Mimo něj je zde ještě kaple Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a kaple sester boromejek. Ještě jeden kostel tu máme, a ten zná asi více čtenářů než zmíněný farní. Ano, mám na mysli baziliku minor, zasvěcenou Panně Marii pomocnici křesťanů. Ale dále již psát nemusím. Máme totiž příležitost tento chrám opět navštívit při pouti 13. ledna 2002. Kdo na pouti již alespoň jednou byl, dá mi pravděpodobně za pravdu, že atmosféra při setkání poutníků z různých zemí, konaném přes noc, mnohdy za třesnutých mrazů a pod přívaly sněhu, je nezapomenutelná.

Možná, že jste v seriálu našli něco, co jste zrovna nevěděli, něco jste si možná připomněli, možná vám ale také něco chybělo. Rád bych vám podal více informací, zajímavostí, něco více ze života, ale nebylo to v mých silách. Možná někdy příště.

připravil R. Sticha

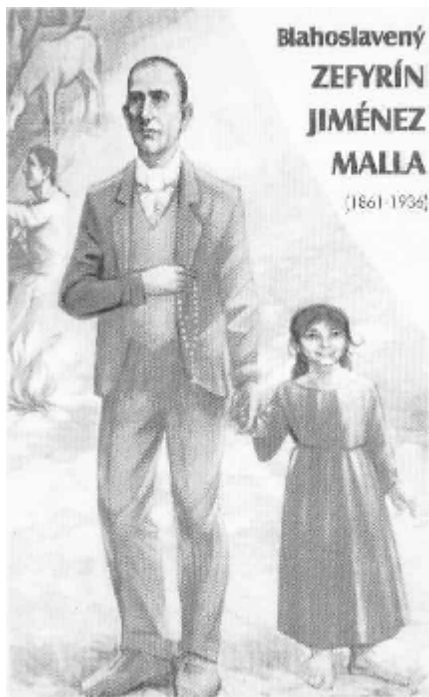

Obrázek²

V minulém čísle byla zveřejněna nabídka pro děti, které měly možnost prožít hezké chvílky při putování k obrázku na Jalůvčí. Původně se i naše rodina chtěla připojit, i když toto místo čas od času navštěvujeme „sólo“.

Také jsem chtěl zvědět, jak se rozvíjí „mezifarní“ spolupráce – tedy, zda si vůbec někdo z naší farnosti tímto způsobem protáhl kosti. Jenže člověk míní, Pán Bůh mění. Tedy Pán v tom zase tolik nefiguroval, prostě bylo potřeba vytisknout v noci dokončené prosincové číslo našeho časopisu. A počasí zrovna bylo jako stvořené pro procházku. Viděl jsem to dost špatně, sluníčko se již nížilo a Anežka se těšila. Nakonec to dopadlo tak, že nás otec František vyvezl na Jalůvčí autem a my mohli při posledních paprscích směřovat k obrázku také. V lese mezi skalami se držel sníh a bylo hezky.

U obrázku jsme si zapálili svíčku, pomodlili růženec a vzpomněli na

skupinu, která před několika hodinami zde byla těž. A zanechala pod obrázkem pro příchozí pozdrav v podobě několika svatých obrázků (např. bl. Zefyrín). Raději jsme je dali do igelitového pytlíku, byly již některé mokré. Nápad to byl dobrý a dal by se technicky vylepšit tím, že by nebylo špatné vyrobit „vrcholovou“ schránku, která by obrázky lépe chránila.

Bylo nám tam hezky, ale tma naznačovala, že je čas na návrat. A aby nám to ještě nějakou dobu v přírodě vydrželo, vzali jsme to zpět přes hřbitov na Škrabkách. Světýlek nám moc na cestu nesvítilo, ale na zastávku autobusu jsme trefili přes hřbitov dobře. Říká se: konec dobrý – všechno dobré, a tak to bylo i v našem případě, protože za chvíli nám jel autobus a vezl nás domů s hezkými zážitky.

Jen ta otázka, kolik asi dětí z naší farnosti šlo k obrázku ráno, mi zůstala.

R. S.

- Muž ráno vstane, podívá se z okna a vidí - povodeň, okolí domku je zaplaveno. Modlí se o záchranu a vzhlíží k nebi. Nic, ale za chvíli jedou kolem hasiči na loďce a bouchají na okno. Muž si jich však nevšímá. Voda stoupá, tak vyleze na půdu a zase se modlí. Po chvíli opět slyší venku volat hasiče, ať vyleze okénkem, že tam jsou s loďkou. Opět neposlechne. Po chvíli voda začne zaplavovat půdu. Muž vyleze na střechu a opět se modlí a vzhlíží k nebi. Nic, jen kolem zase projíždí loďka se záchranáři, kteří opět na něho marně volají. Voda stoupá dále a muž se utopí. Přejde před soudní

stolici Boží a začne výčitkami: „Třikrát jsem se modlil o záchranu a nepomohl jsi mi! „Jak to, že ne?“ podívá se Pán Bůh, „přeci jsem ti třikrát poslal hasiče!“ „Ale já jsem čekal, že mi přiletí pomoc shůry!“ vyčítal dále muž. „Jó, hochu, helikoptéru jsem potřeboval pro naléhavější případy!“

Vzpomínka na léto

Fotografií z 2. září se vracíme do teplého letního dne. Druhý den začínala škola, a tak se děti našich farností ještě chtěly rozloučit s prázdninami. Při této příležitosti se konal pochod z fary u sv. Kříže přes Červený Vrch k faře v Bělé. Na stanovištích byly připraveny kvízy na biblická témata. V Bělé na louce, odkud je fotografie, pak bylo vyhodnocení soutěže a probíhaly tu další disciplíny, zejména pro ty menší, kteří jsou na záběru. Ti větší hráli fotbal nebo pingpong. Kdo má zájem o fotografii, necht' se přihlásí u Karla Steina v Bělé.

K. S.

Kostel sv. Františka – názory

třetí pokračování

Původní text příspěvku **J. Záhory st.** je opět uveden v rámečku.

Varhany:

Začnu od konce. Ne od doby zániku a přenesení Riegera do Stráže pod Ralskem, ale přibližně od doby mého působení jako výpomocného varhaníka.

Poslední odborná oprava byla po listopadu 1989 provedena tandemem Jón-Němeček. Zásadním rozhodnutím byla demontáž žaluzie II. manuálu v přední části, neboť při zakrytí „padalo“ ladění. Oficiální kolaudace neproběhla, bylo jen konstatováno, že „technický stav odpovídá stáří a opotřebení“ a ladění že vyhovuje. Opraven byl přepouštěcí ventil měchu, vyčištění od prachu a holubinců a poznamenány zbytkové řady spodních píšťal (asi 5) registru Gamba, upravených ve 4 poloze.

Po vymalování kostela v roce 1974 došlo i na opravu varhan. Úkolu se ujal renomovaný varhanář z Igry Česká Lípa pan Jeřábek. Varhany byly postupně demontovány a celky byly opravovány přímo v dílně. Problém byl s ovládací pneumatikou – míšky byly dostupné pouze v (býv) NDR a za marky. Marky nebyl problém sehnat od dárců a dobrodinců (z dárců jmenuji především paní Schichtovou /ano, Setuza není náhoda/ a paní Hluchou. Tedy nejen DRM, ale i TK, za což byly nakoupeny i koberce. Problém byl dovoz – pasy nebyly, jen doložky a mnohdy jen na pozvání či za účelem turistiky. Nakonec ale byly míšky zakoupeny (že, Otče Františku ?) a po částech byly varhany opětovně sestaveny. Určitým problémem bylo ladění. Předintonace v dílně již signalizovala jistou anomálii, kterou vysvětlil pan varhaník Voves: Teprve zde se v plné nahotě ukázal zásah Orgány Kutná hora v padesátých letech, který bude později popsán. Na svojí dobu to byly varhany moderní – tremulant, spojky včetně sub a super, válec, lehký chod a myslím si, že volba instalace těchto varhan nebyla ta nejnešťastnější. Vycházelo se z poválečné doby a z nabídky (trhu). Kolaudaci po opravě prováděli Jan Voves, Jan Záhora, Emanuel Šašek a Mojmír Melan. Po odstranění zjištěných nedostatků – zbytečné přefuky a vysoký tlak pro ovládání – byly varhany převzaty a zaplacený. Ryze odbornou otázkou je, zda tzv. „napichování“ je elegantním a profesionálním přístupem k nástroji...

Zápis je na vnitřní straně hracího stolu, přístupný pouze zdatnému varhanáři spolu s poselstvím pana Vovsa. „Johan, až tu nebudu, tak....“ (onen Johan jsem já).

Od doby instalace v roce 1953 až do roku 1974 nebyly na varhanách prováděny žádné opravy či zásahy. Běžné záležitosti si obstarával pan Voves sám, případně za pomoci svých synů. Jedinou výjimkou je /a zde pouze z vyprávění/ jakési lepení, které bylo nutno pro funkčnost nezbytné.

Popisované varhany byly přestěhovány. O tom jste byli několikrát informováni. Ale o opravách (opět se vloudilo „odborných“) toho asi moc nevíte. Dá se říci, a je to vidět, že každý ví jen něco. Zmiňovaná oprava v roce 1989 spočívala v doladění nástroje a zalepení několika konduktů (trubiček pro vzduch k ovládání ventilů pod píšťalami) na pozvání otce Františka, protože se na varhany nedalo prakticky hrát. Po dvou dnech práce bylo slyšet rozdíl. Předvedení v pozdních nočních hodinách to prokázalo.

Za velice krátkou dobu jednoho roku zůstaly sice varhany vcelku naladěny, ale přestala hrát polovina tónů I., II. manuálu i pedálu. Hrací stůl si vymýšlel co chtěl a některé rejstříky se nedaly ani zapnout. Hold odborná oprava se nezapře. Neberte to tak, že se vysmívám těm, kteří se snažili nástroj vylepšit. Ono to totiž již dost dobře nešlo a za tak krátkou dobu již vůbec ne. Vadné míšky nelze opravdu opravovat propichováním a zalepováním konduktů! Musel jsem se jen nad odbornou opravou trochu pousmát. O nějakém čištění nelze mluvit a vůbec mám dojem, že se asi muselo jednat o dvě různé „opravy“. Je škoda, že není zápis o provedené opravě na podmokelské faře v archivu. Ale tam toho chybí o mnoho víc!

Opravu varhan v roce 1974 nepamatuji osobně, protože jsem v Děčíně ještě nějaký čas nebyl. Mohl jsem ale velmi podrobně sledovat snahu o zprovoznění tohoto nástroje později. Řekl bych, že míšky nebyly měněny vůbec, nebo jen několik kusů. Byly ovšem docela dobře zalepovány a některé vyměněny za plátěné. Samo sebou zalepení mnoho nepomůže, protože míšek praská nejčastěji v přehybu. Je pravděpodobné, že se o kousek dál objeví trhлина nová. Navíc dochází ke zpožděné reakci traktury. Stav míšků byl ale později takový, že praskaly již „od pohledu“, protože kůže byla zcela spukřelá. Ve varhanách je možné nalézt několik druhů míšků a některé i ze silné kůže (ty byly nejporuchovější). Ale protože se jednalo o celkovou opravu, ono to totiž jinak nejde, protože se bez celkového rozebrání u tohoto typu varhan k míškům nedostanete (jen k míškům relé), mohly varhany celkem bez oprav přežít těch dalších 15 let provozu.

Jinak s dalšími opravami to bylo trochu jinak, což autor příspěvku nemohl vědět, protože při nich nebyl. Zápis z varhan datuje opravu v České Lípě na rok 1976, to znamená, že byla provedena až po opravách kostela. Po opravě v roce 1990 (ne 1989) již i otec František viděl, že takovéto „odborné“ opravy nikam nevedou, a že by se nic jiného nedělo, než sháněli varhanáři. Následoval proto pokus s opravami „amatérskými“, které nástroj udržely až do jejich náhrady novým nástrojem nejen v provozu, ale bylo uspořádáno i několik koncertů. Nevím jak mohl být stav varhan současně dezolátní. Čekaly prostě na generální opravu, která nebyla nikdy, co varhany byly umístěny na kůr našeho kostela, provedena, i když by byla hned od začátku nutná. Pak by ještě dnes sloužily zcela bez závad, protože životnost pneumatických dílů by nebyla zdaleka u konce své životnosti. Proč se to tenkrát neudělalo docela chápu. Z článku se nyní dozvídám i to, že vlastně nebyl dán do provozu ani II. manuál a čekal až na opravu po roce 1974. Výčet oprav po roce 1974, je následující:

1/ Oprava - Československé hudební nástroje, oborový podnik, Opravna hudebních nástrojů Česká Lípa, Mikulášská 173/I - Varhany opraveny 1976, Šašek, ?Hilembek?, Zadina.

2/ Zdokumentování - Česká hudební společnost, Ústředí státní památkové péče, dokumentace varhan, 9. 9. 1989, dokumentátor: Vít Honys.

3/ Oprava září 1990 - Grötschel, Jon.

4/ Oprava traktury II. manuálu (membrány lepeny „šustřákovinou“, oprava vzduchových trubiček, oprava hracího stolu, vyčištění hracího stolu a skříně varhan včetně měchu), červenec - srpen 1992, Ing. Sticha, Stichová L. ml..

5/ Přeladění II. manuálu zhruba o 1/2 tónu výše podle normy, oprava a intonace píšťal, celkové vyčištění vzdušnice a okolí II. manuálu, oprava a zprovoznění žaluziové skříně. Vyčištění vzdušnice pedálu, oprava membrán celé traktury pedálu (použity některé nové míšky), přeladění a oprava píšťal. Odpojení I. manuálu, březen 1995, Ing. Sticha, Stichová L. ml..

6/ Oprava pedálnice (péra, nalepení nových filců), repase rejstříkových mezirelé včetně výměny všech míšků za nové, lepení dřevěných píšťal pedálových 16' rejstříků (rozlepeny nohy, zátky, ...). Osazení a doladění dřevěných pedálových píšťal, srpen 1996, Ing. Sticha.

7/ Nasazení 8' rejstříku pedálu. Protože se začaly objevovat některé nehrájící tóny II. manuálu (vadné míšky), nebylo přikročeno k provizorní opravě I. manuálu. Zahájení úvah o tom, jak postupovat dále (oprava, pořízení nových varhan, vyžádání si odborných posudků, inzertní nabídka, ...), léto - podzim 1999, Ing. Sticha.

závěr příspěvku pana J. Záhory st. s poznámkami R. S. bude opět příště

Co jste nám napsali o víře

Příspěvky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

Panna Maria - záchranná archa (12. pokračování)

Trpělivost

Začíná nám nový, dosud námi nepopsaný, rok. Co nás čeká? Jak to všechno zvládneme? Kde máme jistotu, že vše probíhá s plánem Božím? Vždyť ani jeho záměrům nerozumíme a ani mnohdy nechceme. Člověk se snadno vymkne z Božích rukou a jde svou vlastní cestou. Jak to dopadá? Okolí nám to ukazuje - závist, neláska, války, mrzačení života ..., a tak bychom mohli ve výčtu zla pokračovat.

Jak tedy pochopit, že **Bůh nás miluje, že jsme jeho milované děti?** My však máme „ber-

ličku“, jen ji uchopit! **V Marii je člověk schopen Boha poznávat.** Co to znamená? Bůh je pro Marii vnímatelný a oslovitelný, protože Ona je tak tichá, může se v ní stát Boží slovo tak hlasité. **Maria je Kristův testament, tedy záruka pro nás až do našeho konce.** V ní nám dává příležitost, abychom znovu našli svou tvář, odraz Boží. **Maria je zosobněné evangelium,** Ona prošla vítězně životem, **věřila v Boží Prozřetelnost.** Ona naučí i nás věřit v bezmeznou Boží lásku, vždyť všechny Mariiny cesty končí u Krista. A kde najde místo Maria, tam je vždy možné setkání s Kristem, tam se rozvíjí duchovní život, v Ní uctíváme samého Ducha Svatého jako v jeho nádobě. To, co vložíme do rukou Matky Boží, obětujeme skrze Ní Jejímu Synu a s ním v Duchu Svatém nebeskému Otci. Mariina dlaň je jako vzácná paténa (obětní miska), na niž klademe své ubohé dárky a pozvedáme je k nebi, aby je Bůh se zalíbením přijal.

Mějme tedy na paměti: **už ne bez Ní, protože s Ní je Bůh.**

Maria, Matko naše, vychovej z nás použitelné nástroje v rukou Božích!

zaslala Soňa Šenková

- Rodina se vrací z nedělní mše a otec kritizuje: „Ten farář není žádný kazatel, jeho řeč byla nudná a hlavně moc dlouhá. Varhaník několikrát hmátl vedle a o zpěvácích je škoda mluvit.“ Syn Mirek mu na to odpoví: „Ale tati, co chceš!? Myslím, že za těch dvacet korun to docela ušlo...“

Okénko do knihovny

autor: Jaroslav Novosad
název: Štěpán Trochta, Svědek „T“
z obsahu:

Novinka, která stojí za přečtení! Velice poutavě zpracovaný životopis zesnulého litoměřického biskupa kardinála Štěpána Trochty. V knize jsou dokumentární snímky, záznamy a tabulky ...

Ukázky:

- Pan kardinál s humorem sobě vlastním svým sekretářům říkal: „Mám vás čtyři velmi schopné sekretáře, ale kde jsem si položil brýle, co hledám, to nevíte.“
- „Ani v Mauthausenu to nebylo tak zlé. Ty německé koncentráky se nedají srovnat s tím, co jsem vytrpěl od komunistů.“
- Podle sčítání lidu v roce 1950 se hlásilo:
k církvi římskokatolické 76,42 %

Štěpán - Podmokly

evangelické	8,77 %
československé	7,69 %
pravoslavné	0,23 %
jiné	6,85 %

- Sčítání věřících na jaře roku 1999:
diecéze ke katol. se hlásí
Praha 29 %
České Budějovice 47 %
Hradec Králové 36 %
Litoměřice 20 %
Plzeň 30 %
Olomouc 54 %
Brno 54 %
Ostrava 44 %
průměr 39 %

M. J.

&

Knihy se na jaře půjčují v neděli po mši svaté do 10 hodin. Po osobní domluvě si lze knihy půjčovat i v jiné dny.

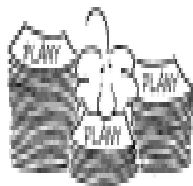
Knihy si lze nejen půjčovat, ale v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdyby někdo měl zájem o knihy jiné, objednámu je v knihkupectví Jonáš v Litoměřicích.

M. J.

&

O čem jednala Farní rada?

Zpráva z 11. zasedání FR ze dne 9. 12. 2001

V neděli 9. prosince se naposledy před chystanými volbami sešla farní rada. Zabývala se došlými připomínkami.

- **Žalm**

Změny, které vyplynuly z minulého zápisu se setkaly s velmi negativním ohlasem. Když se po prvním čtení odpověď žalmu na základě těchto negativních reakcí tedy nepřečetla, byl vznesen protest, že si farní rada nestojí za svým rozhodnutím, popřípadě, že tuto skutečnost nevysvětlila. Farní rada probírala tuto vzniklou situaci a dospěla k rozhodnutí, že ve věci srozumitelnosti odpovědi žalmu bude mít způsob sdělení na starosti varhaník. On pak musí zajistit, aby byla odpověď žalmu lidem podána srozumitelně, avšak důstojně. Základním předpokladem pro úspěch však zůstává včasný příchod do kostela.

- **Ohlášky**

V neděli 3. 12. byly ohlášky čtené paní Šenkovou delší než obvykle, aniž by se jejich obsah týkal přímo chodu farnosti v následujícím týdnu. Jelikož se po těchto ohláškách objevilo mnoho negativních reakcí na délku a obsah projevu, rozhodla farní rada takto: Kdo bude chtít po mši svaté osobně cokoliv sdělit, musí nejprve o obsahu zprávy informovat P. Jirásku a toto sdělení říci až po závěrečném požehnání.

- **Vánoce**

Farní rada naplánovala harmonogram činností, které jsou potřeba vykonat před začátkem vánočních svátků.

1) V pátek 21. 12. se ukotví stromky do stojanů a Ing. Rudolf Sticha zajistí jejich elektrické osvětlení.

2) V sobotu 22. 12. budou matky či otcové s dětmi od 9:00 zdobit stromky ozdobami.

- **Kostelník**

Dovolujeme si vás informovat, že máme konečně kostelníka. Bude jím od nového roku pan Josef Dušánek. Přejeme v nové funkci mnoho úspěchů.

- **Výroční zpráva**

Jelikož farní rada tímto končí své funkční období, bude vydána výroční zpráva o dosavadním působení farní rady.

Termín příštího jednání FR není ustanoven, neboť novou farní radu svolá P. Jirásek osobně. Přejeme nové farní radě mnoho dobrých rozhodnutí.

Zapsala Zuzana Bumbová

Výroční zpráva

Při prosincovém zasedání farní rady, které bylo zároveň jejím posledním, jsem byl pověřen, abych stručně zhodnotil a vydal závěrečnou zprávu o naší činnosti. Farní rada se sešla 11 krát, účast na zasedáních byla 96 %, i z toho vyplývá, že všichni vámi zvolení členové brali svoji funkci velmi zodpovědně. Čím se rada zabývala a jakých výsledků dosáhla? Bezesporu největším úkolem, který před ní stál, byla rozsáhlá rekonstrukce interiéru kostela. Mohu konstatovat, že všechny úkoly, kterými byla rada pověřena, řádně splnila. Samozřejmě i zde musím podotknout, a možná si to někteří ani dost dobře neuvědomují, že opravdu největší zásluhu má na tom všem otec František. Snad může mít někdo pocit, že kněz vykonává činnost hlavně duchovní, ale ti, kdo se těchto oprav častěji zúčastňovali, měli vícekrát možnost vidět našeho duchovního pastýře fyzicky značně vyčerpaného. Při opravě pomáhalo více lidí, a všem patří náš dík, ale dovolte mi, abych vy-

zdvihl alespoň jednoho z nich, Rudolfa Stichu, který se podílel hlavně na rekonstrukci elektrických rozvodů. Často na tom, kdy on svou práci dodělá, závisela další činnost, a tak musel pracovat i do třetí hodiny ranní, aby vše bylo včas dokončeno.

Ale zpět k činnosti rady. Zabývali jsme se např. liturgií. Chtěli jsme některé věci změnit, někdy byla naše rozhodnutí dobře myšlena, ale asi jsme je nedokázali lidem vysvětlit tak, aby byla správně pochopena, např. podávání rukou při pozdravení pokoje, anebo předčítání textu žalmu po první čtení. Celý rok jsme se zabývali úrovní zpěvu v našem kostele a hledali možnosti, jak toto zlepšit. Je jistě škoda, že dost našich farníků se hudbě věnuje, chodí nebo chodilo do chrámového sboru, a přesto je náš pěvecký projev mnohdy žalostný. Domnívám se, že příští farní rada by měla dát tyto lidi dohromady, aby zpěv při mši svaté byl opravdu naším radostným vyjádřením daru víry.

A ještě o jedné věci bych se chtěl zmínit. Každý člen naší farnosti má možnost se k dění ve farnosti i k činnosti rady vyjádřit, a to i anonymně. Bohužel podnětů a připomínek bylo nemnoho a to je jistě škoda. Dle mého názoru, by se příští farní rada měla opět zabývat např. pořadem bohoslužeb, (páteční večerní mše svaté), možností přístupu ke svátosti smíření apod.. První volební období farní rady, dalo by se říci zkušební, tedy končí. Myslím si, že bylo úspěšné. Té nově zvolené radě vyprošujme v modlitbách mnoho Božího požehnání, moudrosti, trpělivosti a píce. Všichni ostatní ve farnosti by měli být ochotni, každý dle svých schopností a možností, vždy pomoci, abychom se tak stali opravdu živým společenstvím, kde nám nikdo není lhostejný a kde uprostřed nás přebývá živý Ježíš Kristus.

Antonín Musil

Noví členové farní rady:

jméno	funkce
P. Jirásek František	Předseda farní rady
Musil Antonín	zvolen 1. místo
Škodová Jaroslava	zvolena 2. místo
Málek Jiří	zvolen 3. místo
Koutná Šárka	zvolena 4. místo
Kumst Pavel	jmenován
Bumbová Zuzana	jmenována
Vopatová Ladislava	jmenována
Holada Jaroslav Ing.	jmenován

V neděli 30. prosince 2001 při mši svaté o $\frac{1}{2}$ 9. budou uvedeni uvedeny do funkce. Mysleme na ně i ve svých modlitbách!

Ke zvolení a jmenování blahopřejeme!

Pout' do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2002	6. ledna	3. února	3. března	7. dubna
5. května	2. června	7. července	4. srpna	1. září
6. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných		3. listopadu	1. prosince

vlakové spojení (cena 10 Kč):

Děčín hlavní nádr.	13:02	14:39	Dolní Žleb	14:58	17:30	18:35
Čertova Voda	13:12	14:49	Čertova Voda	15:04	17:36	18:41
Dolní Žleb	13:19	14:56	Děčín hlavní nádr.	15:15	17:47	18:52

Setkávání rodin

Předvánoční adventní atmosféra vykonala své, a tak prosincové setkání bylo-nebylo.

Další setkání se bude konat *17. ledna 2002 ve 20:00 na naší faře – Husovo náměstí*. Jste srdečně zváni.

R. S.

Sněmovní kroužek

V měsíci prosinci se sněmovní kroužek nekonal - čas adventní je opravdu dost náročný. Další termín setkání je *20. ledna 2002*. Bylo by hezké, kdyby s příchodem nového roku přišli na setkání i noví, čerství zájemci o dění v církvi.

V této souvislosti připomínám, že církev není něco, či někdo, ale že církev jsme **všichni**, tedy i vy, co čtete tyto řádky.

Myslíte si, že nemáte co říci? Zkuste se zamyslet nad tím, čím by to asi mohlo být: Jsem moc mladý, nezkušený? - Chodím do kostela ze zvyku, protože mě to někdo v mládí naučil a nic víc mi to neříká? - Mám "důležitější" zájmy, než se starat o problémy církve? - Myslím si, že církev je tu pro mne, aby uspokojovala mé "potřeby" a musí být vlastně ráda, že do kostela ještě vůbec chodím? - Jsem stále ještě vystrašený z dob totality, že se raději do ničeho nebudu plést? - Když přijdu a něco řeknu, druzí se mi budou smát? - Nevzdělávám se, nechci a nechci, aby se na to při debatě přišlo? - Jsem moc starý, už jsem toho v životě udělal dost? Věřte, že důvodů bych si mohl vymyslet ještě o moc víc. Jedna z možností jak dokázat, že se mýlím, je přijít!

R. S.

Inzerát

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P.František

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2001	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	5 124 Kč	2 817 Kč	0 Kč	
Únor	5 860 Kč	2 444 Kč	4 500 Kč	Svatopetrský halář
Březen	5 625 Kč	1 322 Kč	2 300 Kč	Na uprchlíky
Duben	8 489 Kč	2 263 Kč	0 Kč	
Květen	5 373 Kč	971 Kč	2 483 Kč	Na bohoslovce
Červen	5 803 Kč	1 852 Kč	2 000 Kč	Na konvikt
			2 640 Kč	Na opravy kostelů
Červenec	5 720 Kč	1 170 Kč	0 Kč	
Srpen	5 049 Kč	3 411 Kč	0 Kč	
Září	5 929 Kč	2 652 Kč	2 300 Kč	Na diecézní charitu
Říjen	9 615 Kč	2 360 Kč	7 100 Kč	Na misie
Listopad	4 711 Kč	1 757 Kč	2 000 Kč	Biblický apoštolát
Součet	67 298 Kč	23 019 Kč	25 323 Kč	

Nejen pro děti

MEZI NÁRODY, KTERÉ SI ŘÍMANÉ PODROBILI PATŘILI I ŽIDÉ. CO NÁM ZAS CHTĚJÍ, MARIE?

NAZARET rok 7 př. n. l.

Z ROZKAZU CÍSAŘE AUGUSTA BUDE SCÍTÁNÍ LIDU. KAŽDÝ MUSÍ DO SVEHO RODIŠTĚ.

NO NA-ZDAR!

TO NÁM CHYBĚLO.

RODINA TESAŘE JOSEFA POCHÁZELA AŽ Z BETLÉMA.

MUSÍME 100 KM DO BETLÉMA, MARIE!

PĚŠKY?

JOSEFE, MOŽNÁ I TO JE BOŽÍ PLÁN, ABY SE MÉ DÍTĚ NARODILO PŘÁVĚ V BETLÉMĚ, MĚSTĚ NAŠICH PŘEDKŮ, KDE KDYSI ŽIL KRÁL DAVID.

CESTA Z NAZARETA DO BETLÉMA BYLA DLOUHÁ.

... ZVLÁŠTĚ PRO ŽENU, KTERÉ SE UŽ BRZY MĚLO NARODIT DÍTĚ.

ODPOČINEME SI!

A MĚSTO BETLÉM, BYLO PŘI SOUPISU PŘEPLNĚNÉ.

NEMAM MÍSTO?

LEPŠÍ MÍSTO JSEM PRO TEBE NENAŠEL, MARIE.

A TAK SE BOŽÍ SYN NARODIL VE CHLĚVĚ - V JESKYNI. OD TĚTO CHVÍLE (S DROBNOU CHYBOU ASI 7 LET) BUDE JEDNOU LIDSTVO POČÍTAT LETOPOČET!

ZCELA NENÁPADNĚ TAK BŮH ZÁČAL USKUTEČŇOVAT SVŮJ PLÁN - PŘÍBLÍŽIT SE ČLOVĚKU A NABÍDNOUT MU SVÉ PŘÁTELSTVÍ.

vydává: <http://www.volny.cz/fatvm>

- Svatý Petr vyhlédne z okna a vidí, že se k nebeské bráně blíží skupinka žen. Vykloní se a zavolá: „Ty z vás, které byly hašteřivé, ať jdou rovnou do očiště!“ Většina z nich skutečně poslušně zamíří směrem k očištěci. Jen jedna žena pokračuje dál v cestě k nebeské bráně. Svatý Petr se vykloní ještě jednou a dodá: „Tu hluchou vezměte s sebou!“

Ekumenická modlitební setkání za jednotu křesťanů v roce 2002

Kdy	kde	kazatel
Úterý 8. 1. 18:00	Církev bratrská (CB) <i>Modlitebna – Červený vrch</i>	P. Procházka ŘK
Čtvrtek 10. 1. 18:00	Českokobratrská církev evangelická (CČE) <i>Modlitebna v Bezručově ulici</i>	F. Jirásek ŘK
Úterý 22. 1. 18:00	Církev římsko-katolická (ŘK) <i>Kostel Povýšení sv. Kříže – Děčín I</i>	Z. Šplíchal CB

POZOR: mše sv. v kostele sv. Františka **8. ledna nebude!**
mše sv. v kostele sv. Františka **10. ledna** bude již **od 17:00!**

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- F Maňáskové divadlo** - Rád bych jménem dětí (i dospělých) poděkoval účinkujícím za všechna hezká představení v roce 2001, která jsme mohli na naší faře shlédnout. Některá představení byla natočena na video. Přimlouvám se za to, aby kazeta s těmito dokumentárními záznamy nechyběla ve farní videotéce.
- F P. Karel Bříza** - Naprosto všichni katolíci vědí, co je to Břízovo ordinarium. P. Karel Bříza, redemptorista, zemřel 9. 12. 2001 v nemocnici po dlouhé těžké nemoci, ve věku 75 let. Pohřeb byl v sobotu 15. prosince 2001 v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Svaté Hoře.
- F Setkání varhaníků** - Pravděpodobně prvé setkání varhaníků naší diece se bude konat 16. února 2002 v Mostě na faře. Začátek setkání je stanoven na 9:30 a předpokládaný závěr má být v 16:00. Setkání provází P. Miroslav Šimáček, biskupský vikář. O odborné vedení setkání se postará pan Ing. J. Bříza, varhaník v Mostě.
- F Pout' v Libouchci** - připadá na neděli 6. ledna 2002. Poutní mše svatá ke cti Tří králů začne v 15:00.
- F Pout' Filipov** – Ve Farních Informacích 6/2001 je možné si přečíst zajímavé zdůvodnění toho, proč sousední farnost společnou pout' do Filipova nekoná. Je tedy nejisté, zda by se podařilo naplnit celý autobus, a proto jsme si zamluvili 10 míst pro naše a 5 míst pro benešovské farní-

ky u charity z Ústí n/L, která zájezd na pouť pořádá pro ústecké farníky. Bližší informace necht' si zájemci vyřídí na faře a v záměstí kostela.

Z farnosti Děčín I

F Pravidelné akce farnosti v Děčíně I

- ◆ *Každou 1. neděli* v měsíci (6. ledna) se koná v kostele sv. Václava a Blažeje od 16:30 řeckokatolická bohoslužba.
- ◆ *Každý čtvrtek* od 20:00 do 22:00 je možnost prožít tichou adoraci v kapli u Malých sester Ježíšových v Boleticích.
- ◆ *Každý 1. pátek* v měsíci (4. ledna) v kostele sv. Václava a Blažeje po večerní mši sv. adorace. Tyto adorace jsou myšleny jako společné pro obě děčínské farnosti a střídají se při nich kněží obou farností.
- ◆ *Každou 1. sobotu* v měsíci (5. ledna) se koná pouť do mariánského kostela v Horní Polici. Společný odjezd vlakem je z Děčína hl. n. v 9:20 (z Východního n. 9:25) a mše svatá začíná v 10:30. Návrat je vlakem ze Žandova v 12:49 (v Dc hl. n. 13:22).
- ◆ *Každou sobotu* od 18:00 je možnost se zúčastnit (na faře v Křížové ulici) rozjímání nad nedělními liturgickými texty.

F Aktuality z farnosti v Děčíně I

◆ **Neokatechumenát** - katechumenát po křtu - formace dnešního člověka. V úterý 18. 12. 2001 navštívili představitelé neokatechumenátní cesty farnost sv. Kříže s nabídkou zprostředkovat prostřednictvím katechezí cestu duchovní obnovy, jako odpověď na nutnost evangelizace ve farnostech a diecézích. Cílem by mělo být uvědomit si, co znamená být křesťanem a přivedení lidí znovu k víře, kterou opustili. Proto se vytvářejí malá společenství z lidí různého věku, sociální situace, mentality, vzdělání, která působí v jednotě s biskupem diecéze uvnitř farnosti. Katecheze je rozdělena do různých etap, podobným těm v prvotní církvi, avšak přizpůsobené situaci již pokřtěných. Tato cesta klade důraz na Boží Slovo, Eucharistii a Společenství.

Další návštěva je plánovaná na neděli **20. ledna 2002**, kde si jejich svědectví budeme mít příležitost vyslechnout osobně. Tato akce je pořádána pro *obě děčínské farnosti*. (zkráceno, upraveno – R. S.)

◆ **Poprvé i v Děčíně** - se má od 3. do 6. ledna 2002 konat Tříkrálová sbírka, sloužící z velké části České katolické charitě (jsou konány dobrovolníky z farností ve spolupráci s městem, či obcí). Na její zakončení se v neděli 6. 1. chystá (asi fara u sv. Kříže) setkání s dětmi a je připravena i scénka o Třech králich. Začátek má být v 15:00. (upravil R. S.)

Posvátná znamení

Pro naše vzdělávání jsem vybral knihu *Posvátná znamení* od Doc. ThDr. Josefa Bradáče. Rád bych z ní pravidelně uváděl krátké pasáže, abychom si lépe uvědomili, co se to vše kolem nás děje a jak se máme při mši svaté chovat. Byl bych rád, abyste zde našli něco, co jste nevěděli a co vám pomůže lépe porozumět dění nejen v kostele.

R. Sticha

&

3. Přírodní symboly (pokračování)

b) Světlo

Slunce a světlo jsou podmínkou růstu, jsou proto v židovské a pohanské antice symbolem Boha. Po ediktu milánském, když křesťané si mohli dovolit volněji se střetnout s pohanskými idejemi, získala symbolika světla v křesťanské bohoslužbě širšího uplatnění. Z náznaků listu Efezanům (5, 14) usuzujeme, že se Kristus nazýval „sluncem spravedlnosti“ (také snad z opozice ke kultu Mithry), křest „osvícením“ (fótismos). Světlo, pronikající okny do bazilik, je podle Eusebia (336) symbolem Božího osvícení milostí. Symbolika umělého světla (olejové lampy, svíce) je vázána na noc, a tak se vytváří protiklad světla a tmy - Boha a ďábla, milosti a hříchu, života a smrti. U Židů byl udržován na zápalném oltáři věčný oheň a ve svatyni hořela ustavičně světla na sedmiramenném svícnu. Lampy, které se užívaly v synagogách a v židovských rodinách, se užívají už od počátku v křesťanských shromážděních (Sk 20, 8). Od 3. stol. je rozžhání světla při setmění tématem hlubokých modliteb (Hippolyt, Trad. ap. 26), které se později rozvinuly v lucenarium (modlitby ke cti Boha, věčného světla a Krista, světla světa na začátku nešpor ve východních liturgiích). V římské liturgii se zachoval tento „lucenar“ jen ve velikonoční vigilii (Lumen Christi - Exultet). Nejslavnějším hymnem na světlo je starokřesťanský zpěv, dodnes zachovaný v byzantských nešporách „Fós hilaron“. Protože se světlo považovalo za symbol radosti Boží a jeho blízkosti, konečně i modlitby, rozžhaly se lampy na hrobech mučedníků, v bazilikách, později před oltáři a obrazy svatých a po mnoha staletích před svatostánkem.

Užívání světla při pohřbech je pohanského původu a křesťané je přejali po delším váhání, ale naplnili je novým smyslem (pochodně svíce - symbol věčného světla - nebe). Ze státního ceremonielu se vyvinulo nošení svícnu se svícemi v počtu sedmi při introitu papežské mše kolem r. 700. Číslo sedm mohlo být vybráno vzhledem k textu Zj 1, 12. Svícny byly po příchodu k oltáři postaveny na zem, z toho se vyvinul v západní církvi zvyk při mši obklopit oltář svícemi. Od 14. stol. se už všeobecně staví svícny na oltář a jejich počet je pak po tridentské reformě pevně stanoven podle slav-

nosti mše (2-7). Také průvod s evangeliem byl doprovázen světloňoši (akolyty). Světlo svíce připomíná Krista, bdělost (Lk 12, 35), očekávání příchodu Páně (Mt 25, 1-13), proto se jich užívá při křtu, při prvním sv. přijímání, při průvodech o Obětování Páně (Chvalozpěv Simeonův).

V obnoveném mešním obřadu mohou být svícný neseny vedle kříže nebo za ním ve vstupním průvodu (IG 83) a mohou se postavit buď kolem oltáře nebo na něj (v počtu 2, 4, 6 - celebruje-li biskup 7) (IG 79). Svíce, které nesou ceroferáři vedle kříže, mohou být postaveny vedle oltáře nebo na kredenční stolek. Svícný mohou být také neseny v průvodu k evangeliu (IG 94, 131).

Doc. ThDr. Josef Bradáč

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
úterý	16:00	12-17	Marie Jirásková (společensví děvčat)
středa	16:00	8-12	Soňa Šenková
čtvrtek	13:45	9-10	Marie Jirásková
čtvrtek	15:00	12-13	Soňa Šenková
čtvrtek	16:00		P. František Jirásek (setkání ministrantů)

Slavnosti a svátky

1.	1. Slavnost Matky Boží, Panny Marie
6.	1. Slavnost Zjevení Páně
13.	1. Svátek Křtu Páně
25.	1. Svátek Obrácení svatého Pavla, apoštola

Významné dny

LITURGIE

1.	1. Světový den modliteb za mír
18. - 25.	1. Týden modliteb za jednotu křesťanů
31.	1. Světový den pomoci malomocným

Výroční dny biskupů

5.	1. Mons. Lobkowicz	narození (1948)
6.	1. Mons. Škarvada	biskupské svěcení (1983)
11.	1. Mons. Paďour	biskupské svěcení (1997) - 5. výročí
	Mons. Malý	biskupské svěcení (1997) - 5. výročí
17.	1. Mons. Liška	svátek

Děčín - Podmokly

19. 1. Mons. Hrdlička narození (1942) – 60. výročí
27. 1. Mons Otčenášek převzetí diecéze (1990)
31. 1. Mons. Graubner svátek

Setkávání

- ♦ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ♦ každou 1. neděli od 13:45 Dolní Žleb
- ♦ každou 2. neděli od 18:30 na faře - setkání Farní rady
- ♦ každou 3. neděli od 14:30 na faře - sněmovní kroužek
- ♦ každé 3. úterý při večerní mši svaté - dětská mše svatá
- ♦ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ♦ každé úterý od 18:45 na faře - nácvik zpěvu
- ♦ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ♦ každý 2. a 4. čtvrtek v měsíci od 18:45 - Biblické večery
- ♦ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ♦ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ♦ vyučování náboženství pro děti - v neděli 11:30 - 12:15
- ♦ setkávání na faře (modlitba a rozhovory) - každý pátek od 20:00

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30	
Pondělí	07:00		
Úterý		17:30	
Středa	07:00		
Čtvrtek		17:30	
Pátek	07:00		
Sobota		16:00	(Bynov)

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
Libouchec	2. Neděle	15:00	Kostele Tří králů
Tisá	4. Neděle	15:00	Kostel sv. Anny

ě Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 27. ledna 2002, před 1. nedělí v únoru ě